

24.3.2023

TÉNYFELTÁRÓ LÁTOGATÁSRÓL KÉSZÜLT BESZÁMOLÓ

a 2022. július 18–22-én azzal a céllal Washingtonba (USA) indított tényfeltáró látogatás nyomán, hogy felhívják a figyelmet az adójogszabályok külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló amerikai törvény (FATCA) uniós polgárokra gyakorolt hatására, és eszmecserét folytassanak az Egyesült Államok Kongresszusának és kormányának képviselőivel annak érdekében, hogy konkrét megoldásokat találjanak az állampolgárságon alapuló adóztatás területén kívüli alkalmazása által érintett számos uniós polgár és családtagjaik problémáira, az 1088/2016., 1470/2020., 0323/2021., 0394/2021. sz. petíciókban felvetettek szerint

Petíciós Bizottság

A küldöttség tagjai:

Yana Toom	(Renew) (a küldöttség vezetője)
Alexander Bernhuber	(PPE)
Cristina Maestre Martín De Almagro	(S&D)
Marc Angel	(S&D)
Ulrike Müller	(Renew)
Kosma Złotowski	(ECR)
Mario Furore	(NI)

Bevezetés

Az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló egyesült államokbeli törvény (FATCA) arra kötelezi az európai és más külföldi pénzügyi intézményeket, hogy jelentsék az Egyesült Államok adóhatóságainak az USA-val kapcsolatban álló vagy korábban kapcsolatban állt ügyfeleik összes részesedését. A FATCA végrehajtása kormányközi megállapodásokon keresztül történik, amelyeket az Egyesült Államok 113 országgal – köztük majdnem minden tagállammal – kétoldalúan tárgyalt le. A FATCA szándékolt célja az USA-ban adóügyi illetőséggel rendelkező adózók által elkövetett adócsalás elleni küzdelem volt, de a gyakorlatban számos európai állampolgárt érintett, különösen az „amerikainak tekinthető” személyeket, vagyis azokat az állampolgárokat, akik amerikai állampolgárságot kaptak amerikai szüleik révén, illetve azért, mert az USA területén születtek, de gyakorlatilag semmilyen kapcsolatuk sincs az USA-val; a FATCA érinti az ilyen személyek nem amerikai családtagjait is. Mivel a jogszabály súlyos pénzügyi következményekkel jár (az amerikai vagyon értéke után fizetendő százalékos összeg), ha a pénzügyi szolgáltatók nem teljesítik a FATCA által előírt követelményeket, számos pénzügyi intézmény elkerül minden kereskedelmi ügyletet olyan ügyfelekkel, akiknek bármilyen – akár valós, akár nem valós – kapcsolata van az Egyesült Államokkal. Ez a megkülönböztetés sértheti a fizetési számlákról szóló irányelvet¹, amelynek értelmében az EU-ban minden lakosnak joga van alapszintű fizetési számlához. Az uniós tagállamok lakosai, pénzügyi intézményei és kormányai a FATCA-val kapcsolatban egy másik problémával is szembesülnek, mégpedig azzal, hogy amerikai adóazonosító vagy társadalombiztosítási szám hiányában kell adatokat szolgáltatni. Az amerikai hatóságok által az amerikai állampolgárságukról lemondani kívánó amerikai állampolgárságú személyekkel kapcsolatban eddig hozott könnyítő intézkedések (a Bizottság szolgálatai által a Petíciós Bizottságnak (PETI) korábban bejelentett intézkedések) ellenére az amerikai állampolgárságú uniós polgárok még mindig konkrét nehézségekkel (pl. bonyolult eljárásokkal és magas, mintegy 2300 USD összegű lemondási díjakkal) szembesülnek. Az Egyesült Államok adóhatósága (Internal Revenue Service, IRS) jelezte, hogy hajlandó nagyobb megértést tanúsítani azon körülmények iránt, amelyek esetén a külföldi pénzügyi intézmények nem tudnak adóazonosító számot (TIN) bejelenteni. Az IRS jelezte, hogy az ilyen információk lehetővé tennék az USA kormányzata számára, hogy tovább mérlegelje, lehet-e további intézkedéseket hozni a TIN bejelentésének ösztönzésére, és lehet-e további könnyítéseket nyújtani a külföldi pénzügyi intézményeknek vagy a külföldön letelepedett amerikai adófizetőknek.

Miután a külföldi pénzügyi intézményeknek jelenteniük kell az Egyesült Államokhoz kötődő ügyfelekkel kapcsolatos pénzügyi adatokat, kérdések merültek fel az uniós adatvédelmi szabályoknak, többek között az általános adatvédelmi rendelet² 96. cikkének és a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv³ 61. cikkének való megfelelés tekintetében is. E cikkek értelmében azok a hatályos nemzetközi megállapodások, amelyek

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89–131. o.).

személyes adatok nemzetközi továbbítását írják elő, és amelyek megfelelnek az általános adatvédelmi rendelet és a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv hatálybalépése előtt alkalmazandó uniós jognak, módosításukig, felváltásukig vagy visszavonásukig hatályban maradnak.

Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a személyes adatok EU-n kívülre történő továbbítása során ne sérüljön az általános adatvédelmi rendelet és a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv szerinti védelem szintje, meg kell fontolni azt a célt, hogy ezeket a megállapodásokat összhangba hozzák az általános adatvédelmi rendelettel és a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelvvvel, amennyiben ez még nem történt meg.

Ennek alapján az Európai Adatvédelmi Testület arra is felkérte a tagállamokat, hogy értékeljék és szükség esetén vizsgálják felül a személyes adatok nemzetközi továbbításával járó nemzetközi megállapodásaikat, például az adózással kapcsolatosakat (pl. a személyes adatok adózási célú automatikus cseréjét), hogy megállapítsák, szükség lehet-e a hatályos uniós jogszabályokkal, az ítélkezési gyakorlattal és az Európai Adatvédelmi Testület iránymutatásával való további összehangolásra.

Amint azt az Európai Adatvédelmi Testület nyilatkozata is jelzi, a nemzeti adatvédelmi hatóságok az adatvédelmi szabályok jogalkalmazóiként alapvető szerepet játszanak abban, hogy ebben az összefüggésben segítséget és tanácsadást nyújtsanak a tagállami hatóságoknak.

A petíciók és a petíciók benyújtói

Az alábbi petíciók szolgálták a tényfeltáró látogatás alapjául:

- J. R. francia állampolgár által benyújtott 1088/2016. számú petíció arról, hogy az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló amerikai törvény (FATCA) állítólag sérti az uniós jogokat, valamint az amerikai törvényeknek az Európai Unióra átgűrűző hatásairól;
- Ronald Ariës holland állampolgár által benyújtott 1470/2020. számú petíció a FATCA kapcsán felmerülő problémákról egy bankváltást követően;
- G. L. francia állampolgár által benyújtott, négy aláírást tartalmazó 0323/2021. számú petíció a kettős állampolgárságú európai/amerikai állampolgárok bizonyos jogainak a FATCA-ból eredő állítólagos megsértéséről;
- Lee Nicholas amerikai állampolgár által benyújtott 0394/2021. számú petíció arról, hogy az egyesült államokbeli állampolgárok a FATCA miatt ne tartozzanak a lakossági befektetési csomagtermékekre, illetve biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó (PRIIPS) rendeletek hatálya alá.

Összefoglaló a találkozóról

2022. július 18., hétfő

15.45–16.55

Elise BEAN, az USA Szenátusa kivizsgálásokkal foglalkozó állandó albizottságának korábbi személyzeti igazgatója és vezető jogtanácsosa

Bean asszony tájékoztatja a PETI-küldöttség tagjait a FACTA létrejöttének történetéről. Bean asszony megjegyzi, hogy a jogszabály kidolgozásának oka a vagyonos amerikai állampolgárok által elkövetett adóelkerülés és adócsalás elleni küzdelem volt, akik úgy rejtik el vagyonukat az USA adóhatóságai elől, hogy a kikapukat kihasználva az Egyesült Államokon kívüli országokban szereznek adóügyi illetőséget, és vásárolnak pénzügyi szolgáltatásokat. A küldöttség tagjai tájékoztatást kapnak arról, hogy a FATCA alapvető szerepet játszott abban, hogy rákényszerítse a pénzügyi intézményeket és az amerikai állampolgárokat az IRS elől korábban elrejtett vagyoni eszközök felfedezésére, illetve elérje ezek hazajuttatását. Bean asszony hangsúlyozza, hogy a kisebb vagyonnal rendelkező magánszemélyek vagy az átlagpolgárok számára csak csekély adminisztratív terhet jelent a FATCA-nak való megfelelés, mivel meglehetősen magasak azok a vagyoni küszöbértékek, amelyek felett az USA ténylegesen alkalmazza a területen kívüli adóztatást. Bean asszony megkérdőjelezi azoknak az állításoknak az igazságtartalmát is, amelyek szerint az Unióban lakóhellyel rendelkező átlagpolgároktól megtagadják a banki szolgáltatásokat.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Yana Toom azt kérdezi a tárgyalópartnertől, hogy nem gondolja-e, hogy a FATCA hatálya a személyek túl széles körére terjed ki, akik a jogalkotói szándék szerint nem feltétlenül tartoznak a jogszabály hatálya alá, és hogy az USA által más országokkal kétoldalúan aláírt kormányközi megállapodások azonosak-e. Megemlíti azokat az uniós polgárokat is, akiknek vannak kapcsolatai az Egyesült Államokkal, illetve kettős állampolgárok, és megtagadták tőlük a banki szolgáltatásokat. Toom asszony az EU-ból az Egyesült Államokba küldött adatok arányosságának hiányára is rákérdez. Adatokat kér a FATCA mennyiségi hatásairól.

Marc Angel megjegyzi, hogy a FATCA alkalmazása nem volt arányos. Felteszi a kérdést, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) közös jelentéstételi rendszere nem erősebb eszköz-e, mint a FATCA. Rákérdez azon amerikaiak tekinthető személyek esetére, akik nem rendelkeznek adóazonosító számmal (TIN), és akiktől megtagadják a banki szolgáltatásokat. Azt is megkérdézi, hogy van-e hajlandóság a FATCA adatcsere terén mutatkozó arányosságának javítására.

Alexander Bernhuber azt kérdezi, hogy a bankok számára opcionális-e a FATCA-ban való részvétel, és hogy minden uniós ország aláírt-e FATCA-ra vonatkozó kormányközi megállapodást.

Bean asszony elmondja, hogy a kormányközi megállapodások egyes elemei némileg eltérnek egymástól, de nincsenek jelentős különbségek. Kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a banki szolgáltatások nyújtását valóban a FACTA miatt tagadják-e meg, és hogy ez széles körben elterjedt-e. Megjegyzi azt is, hogy az adatcsere csak az adóhatóságokra korlátozódik a jogellenes gyakorlatok elleni küzdelem céljából. Ekképpen a bünyügyi nyomozás felülírja magánélet védelmét. Elmondja, hogy a legtöbb kettős állampolgár nem tartozik a FATCA hatálya alá, mivel vannak küszöbértékek, amelyek alatt egyetlen adóalany sem köteles adatot szolgáltatni (az USA adóügyi illetékessége alá tartozó személyek esetén 50 000 USD értékű

készpénz vagy vagyon, a nem egyesült államokbeli lakosok esetében a küszöbértékek ennél lényegesen magasabbak). Kiemeli, hogy a legtöbb nagybank regisztrált a FATCA keretében, így megfelelnek a követelményeknek, és így nem lehetnek problémák a szolgáltatások nyújtásában. A közös jelentéstételi rendszer és a FATCA keretében történő információcsere összehasonlítása kapcsán megjegyzi, hogy a közös jelentéstételi rendszer a FATCA-hoz képest további információkat is kér, többek között a számlaegyenleget és a tényleges tulajdonost. A FATCA nem a számlaegyenleget, hanem a szerzett jövedelmet adja meg, ami szerinte hiányosság, mivel sok bűnöző ezt kihasználva nem kamatozó számlákat nyit. Bean asszony véleménye szerint a közös jelentéstételi rendszerben nem létezik a FATCA pénzügyi intézményekkel szemben alkalmazott szankciójához hasonló rendszer. Az adóazonosító számokkal kapcsolatban megjegyzi, hogy a TIN megszerzése meglehetősen egyszerű folyamat. Bean asszony megjegyzi, hogy bár a bankoknak nem kötelező csatlakozniuk a FATCA-hoz, a legtöbb bank mégis megtette ezt, mivel az EU nagy része aláírt kormányközi megállapodásokat. Hozzáteszi, hogy a FATCA hatásaira vonatkozó adatok nagyon szórványosan állnak rendelkezésre, és szinte egyáltalán nem léteznek. Hangsúlyozza azt is, hogy a magánszemélyeknek nem kell bejelentést tenniük, mivel a pénzügyi intézmények teszik ezt meg. Hozzáteszi, hogy a szankciókat a pénzügyi intézményekre és nem a magánszemélyekre szabják ki. Elismeri, hogy az amerikai állampolgárságra vonatkozó jogszabályok hiányosak, és meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az „amerikainak tekinthető” személyek esetében van hajlandóság a terhek javítására. Következtetése szerint a FATCA nagy adózási fegyelmet eredményezett. Végezetül Bean asszony elmondja, hogy a FATCA elleni lobbizás a vagyonos amerikai magánszemélyektől indul ki, és míg a FATCA eredeti változata valóban okozott gondot az átlagpolgároknak, ez ma már nem így van. Bean asszony egyetért azzal, hogy bizonyos fokú arányosságot kell biztosítani a polgárok kismértékű és gondatlanságból eredő szabálysértéseiért kiszabott bírságok tekintetében. Azon is elgondolkozik, hogy születéskor az állampolgárságról nyilatkozattétel útján történő lemondás lehetőségét is elérhetővé kellene tenni az Egyesült Államok területén született csecsemők szülei számára.

17.00–18.00

Az Európai Parlament küldöttségének találkozója Stavros LAMBRINIDIS-szel, az EU USA-ba delegált nagykövetével (az EU–USA küldöttség tagjaival együtt)

A nagykövet tájékoztatja a képviselőket az Egyesült Államokban uralkodó politikai helyzetről, amelyet a pártok közötti megosztottság és a Capitoliumban és annak környékén január 6-án kitört zavargások után az amerikai politikai intézményrendszer előtt álló kihívások jellemeznek. Betekintést nyújt az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának napirendjén szereplő néhány alkotmányos kérdésbe. Lambrinidis nagykövet az EU–USA kapcsolatokról szólva megjegyzi, hogy a Biden-kormányzat előzékenyebb és készségesebb a nemzetközi partnerekkel, így az EU-val is, és a két fél közötti kétoldalú kapcsolatok jobbakként, mint valaha, valamint hogy az Európai Parlament megítélése is jelentősen javult az elmúlt években. Az amerikai fél tájékozott a Parlament által a közelmúltban elfogadott fontos jogszabályokkal kapcsolatban. A küldöttség tagjai tájékoztatást kapnak arról is, hogy az Unió képviselője a FATCA elfogadása óta milyen erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy megértesse az amerikai partnerekkel, hogy enyhíteni kell az EU-ban lakóhellyel rendelkező és az Egyesült Államokkal kapcsolatban álló átlagpolgárokra gyakorolt káros hatásokat. Lambrinidis nagykövet megjegyzi, hogy az elmúlt időszakban úgy tűnik, hogy nyitottság mutatkozik a FATCA által okozott problémák kezelésére. Lambrinidis úr kiemeli, hogy a Biden-kormányzat számára az egyik kihívást az jelenti, hogy rávegye a Kongresszust az elnök által tett kötelezettségvállalások megerősítésére, különösen a félidős választások fényében. Hangsúlyozza, hogy Oroszország Ukrajna elleni

agressziója némileg megváltoztatta az Egyesült Államok külpolitikai irányvonalát, amely most nagyobb figyelmet szentel Európának. Értékelést ad az USA gazdasági helyzetéről is, amely most inflációs nyomás alatt áll.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Marc Angel megkérdezi, hogy az amerikai partner tudja-e, hogy kihez forduljon, ha kapcsolatba kíván lépni az EU-val. Megjegyzi továbbá, hogy segítené a Demokrata Pártot a közelgő félidős választásokon, ha napirendjén kiemelt helyen szerepeltetné a nők jogait.

Radoslaw Sikorski arról kérdezi a nagykövetet, hogy az Egyesült Államok hogyan látja az Ukrajna elleni orosz agressziót.

Lambrinidis nagykövet a képviselők kérdéseire válaszolva megjegyzi, hogy az EU–USA kapcsolatok javulásának köszönhetően megbízhatóbbá váltak a rendszeres politikai megbeszélések. Azt is megemlíti, hogy az USA egyes konzervatívabb részein néhány kulturális, társadalmi nemeket érintő és politikai vita kezdetben visszaütött a demokratákra, de lehet, hogy ennek a félidős választásokon nem lesz komoly hatása.

09.30–10.15

Joseph DUNNE, az Európai Parlament Washingtoni Kapcsolattartó Irodájának vezetője fogadja a küldöttséget

Dunne úr üdvözlöi a küldöttség tagjait a PETI bizottság első washingtoni látogatása alkalmából. Elismerését fejezi ki a képviselőknek, amiért a FATCA-val kapcsolatos tényfeltáró látogatás megszervezésével máris hatást gyakoroltak az amerikai félre. Röviden ismerteti az Európai Parlamenti Kapcsolattartó Irodája (EPLO) létrehozásának történetét és az iroda tevékenységét, amely többek között gyakori politikai eszmecsereket, valamint a Parlament számára különösen fontos kérdésekkel kapcsolatos figyelemfelhívást foglal magában. Az EPLO feladatai közé tartozik az amerikai Kongresszushoz fűződő kapcsolatok javítása is. Dunne úr a Lambrinidis nagykövet által az Egyesült Államok politikai helyzetéről tartott tájékoztatóból kiindulva bemutatja a Biden-adminisztráció jogalkotási prioritásait, amely a Demokrata Párt rendkívül kis szenátusi többsége miatt nehézségekbe ütközik. Megjegyzi, hogy az elmúlt években gyakorlatilag megszűnt a kétpárti szavazás a jogszabályokról. Megemlíti az elnöki eszköztárba tartozó elnöki rendeleteket is, amelyek lehetővé teszik jogszabályok elfogadását, de ezeket a Kongresszus megsemmisítheti. Dunne úr tájékoztatja a képviselőket a 2024-es elnökválasztási versenyben induló elnökjelöltjeikkel kapcsolatban mindkét politikai pártban kialakult belső zavarokról. Megjegyzi, hogy az amerikai pártok közötti egyetértés egyik ritka példája a Kínával szembeni álláspontjuk. Dunne úr hangsúlyozza, hogy az amerikai fél úgy látja, hogy a közelmúltban elfogadott uniós jogszabályok, például a digitális piacokról szóló jogszabály, igazságtalanul sújtják az USA technológiai vállalatait. Kiemeli azt is, hogy a Parlammal ellentétben a Kongresszus bizottsági struktúrája sokkal gyengébb, és a Kongresszus vezetői gyakorolják a valódi hatalmat a törvényhozásban, míg a Kongresszus átlagos tagjai általában elszigetelten tevékenykednek, kivéve a szavazást.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Marc Angel annak okairól érdeklődik, hogy a kongresszusi képviselők miért olyan ritkán látogatnak el az Európai Parlamentbe, és hogy az Egyesült Államok brüsszeli uniós képviseléténél van-e a Dunne úréval megegyező tisztség. Megkérdezi azt is, hogy az abortuszhoz való jogot garantáló törvények megváltoztatása után milyen figyelem irányul a nők jogaira.

Yana Toom megjegyzi, hogy a FATCA esetében az EU nem kapott tárgyalási mandátumot. Megkérdezi továbbá, hogy Dunne úr milyen esélyeket lát a FATCA alkalmazásának javítására. Toom asszony megkérdezi, hogy az irányítás republikánusok általi esetleges átvétele miatt változni fog-e az Egyesült Államok álláspontja az Ukrajna elleni orosz agresszióval kapcsolatban. Érdeklődik egyes amerikai politikai intézkedésekkel szembeni európai parlamenti bíráló esetleges hatásairól.

Ulrike Müller a törvényhozási patthelyzetekről érdeklődik, amikor a jogszabályok elfogadása szinte lehetetlen, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez akadályozza a döntő fontosságú jogszabályok, például a globális felmelegedés elleni küzdelemmel kapcsolatos jogszabályok elfogadását.

Dunne úr válaszában elmondja, hogy ennek az a fő oka, hogy az Egyesült Államok Kongresszusának nagyon kevés állandó küldöttsége van. A kapcsolattartással megbízott struktúra a jogalkotók transzatlanti párbeszéde. Az amerikai félnek vannak baráti csoportjai, amelyek nem folytatnak kiemelkedő tevékenységet. Kongresszusi delegációkat a Külügyminisztérium irányítása alatt és a hadsereggel együttműködve küldenek. Működési módjuk nem túl átlátható, és ez kihívást jelent a kapcsolattartás során. Dunne úr azt is megemlíti, hogy nagy az érdeklődés az Európai Parlament felépítése iránt, mivel a Kongresszus szervezete reformra szorul. Előrelépést jelenthetne, ha a kongresszusi képviselők néhány látogatást tennének, amennyiben a Parlament pénzügyi forrásokat tudna erre elkülöníteni. Megjegyzi, hogy bár a Parlamentben felajánlottak egy irodát az amerikai fél számára, erre nem érkezett válasz. A brüsszeli iroda létrehozása céljából 2010-ben és 2011-ben a Kongresszusban benyújtott törvényjavaslatokhoz nem sikerült megszerezni a többség támogatását. Elmondja, hogy az ukrajnai háború közelebb hozta egymáshoz az EU-t és az Egyesült Államokat, és az Egyesült Államokban Ukrajna kétpárti támogatást élvez. Ugyanakkor a republikánusok csak fenntartásokkal támogatják az erőfeszítést. Dunne úr hangsúlyozza, hogy helyes a PETI FATCA-val kapcsolatos stratégiája, azaz hogy egyenként veszi fel a kapcsolatot az egyes képviselőkkel, a PETI tárgyalópartnerei pedig nagyon magas rangú és prominens képviselők, és mint ilyenek, ők jelentik a megfelelő kapcsolódási pontot a törvényhozói hatalmi ághoz. Azt is megjegyzi, hogy az amerikai rendszerben a végrehajtó ág viszonylag erős, és nagyon fontosak az adminisztrációval tartandó tervezett találkozók. Figyelmeztet a republikánus többség Kongresszusban való ismételt kialakulása miatt a transzatlanti kapcsolatokat érintő kockázatokra is. Dunne úr hangsúlyozza, hogy több párbeszédre van szükség, ugyanakkor elismeri, hogy az aggodalomra okot adó kérdéseket időben fel kell vetni. Dunne úr tájékoztatja a képviselőket, hogy a törvényhozásban patthelyzet alakult ki, és a rendszer nem képes eredményesen működni. Dunne úr azt válaszolja, hogy a nők jogai kiemelt helyen szerepelnek a napirenden, és fontos politikai csatározások tárgyát képezik.

10.30–12.00

Eszmecsere az uniós tagállamok amerikai nagykövetségeinek a FATCA területén dolgozó adóügyi attaséival

Az adóügyi attasék megosztják véleményüket a küldöttség tagjaival a FATCA alkalmazásával kapcsolatos problémákról, többek között a viszonyosság hiányáról az információcsere területén, a banki szolgáltatások igénybevétele során a polgárok által tapasztalt nehézségekről, az adóbevallás kitöltésére vonatkozó kötelezettségről, a megfelelés költségeiről és akadályairól, ezen belül az adóazonosító szám (TIN) megszerzéséről, valamint az amerikai állampolgárságról való lemondás bonyolult folyamatáról és költségeiről. Megjegyzik, hogy az USA Pénzügyminisztériuma az úgynevezett „zöld könyv” javaslataiban (jogalkotási intézkedésekre vonatkozó javaslatok) tett javaslatokat a javításra, de ezekben nem sikerült előrelépést elérni a Kongresszusban. Kiemelik az USA Pénzügyminisztériuma által közzétett megfelelési iránymutatások fontosságát, valamint azt, hogy ezek az iránymutatások hamarosan hatályukat veszítik. A Bizottság képviselője megjegyzi, hogy az elmúlt években sikerült javítani a helyzeten, de még mindig sok a javítanivaló. Valamennyi tárgyalópartner egyetért abban, hogy vannak arra utaló jelek, hogy az amerikai fél a közelmúltban fogékonyabbá vált ebben a kérdésben. Az adóügyi attasék azt is kiemelik, hogy a FATCA-val kapcsolatban nemcsak a polgárok, hanem az uniós bankok számára is kihívást jelent a megfelelés. Kiemelik, hogy az EU is tett javaslatokat a bankok megfelelése tekintetében, és hogy nagyon szívesen vennék, ha az USA Pénzügyminisztériuma iránymutatást adna ki megfelelésről. Az ír képviselő arról a tapasztalatáról számol be, hogy miután egy bank elhagyta Írországot, ügyfeleit pedig más bankokba osztották el, amelyek közül egyesek nem hajlandóak egyes olyan állampolgároknak szolgáltatást nyújtani, akiről azt gyanítják, hogy kapcsolataik lehetnek az Egyesült Államokkal. Végezetül megjegyzi, hogy közép- és hosszú távon szükség lesz magának a FATCA-nak a megváltoztatására, mivel annak figyelembe kell vennie a digitális valutákat és a kriptoeszközöket is.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Yana Toom megkérdezi, hogy az uniós tagállamok által aláírt kormányközi megállapodások azonosak-e. Megkérdezi, hogy vannak-e adatok arra vonatkozóan, hogy hány amerikai állampolgár mondana le az állampolgárságáról, és hogy a tárgyalópartnereknek vannak-e konkrét példák egyes állampolgárokról. Megkérdezi továbbá, hogy a FATCA küszöbértékei nem jelentik-e azt, hogy az állampolgárok többsége ki van zárva annak alkalmazási köréből. Felveti annak problémáját is, hogy a kormányközi megállapodások és az aránytalan adatcsere nem felelnek meg az általános adatvédelmi rendeletnek, és nem is kell megfelelniük, mivel azokat az általános adatvédelmi rendelet hatálybalépése előtt írták alá. Felteszi azt a kérdést, hogy van-e lehetőség a FATCA által megkövetelt adatcserével kapcsolatos helyzet javítására.

Marc Angel a TIN megszerzésének nehézségeiről és olyan konkrét példáról érdeklődik, amikor a polgároktól megtagadták a szolgáltatásokat. Megkérdezi továbbá, hogy a FATCA vagy a közös jelentéstételi rendszer szélesebb körű-e, és melyik jár szélesebb körű információcserevel. Afelől is érdeklődik, hogy a francia elnökség FATCA-val kapcsolatos erőfeszítései jártak-e valamilyen eredménnyel.

Cristina Maestre felveti a külső megítélés kérdését, azaz, hogy fennáll-e annak a kockázata, hogy az uniós félről az a kép alakul ki, hogy lobbizni próbál a vagyonos magánszemélyek érdekében. Az amerikai állampolgárságról való lemondás költségeiről és bonyolultságáról, valamint a jogszabályban meghatározott küszöbértékekről is érdeklődik. Megkérdezi, hogy az amerikai fél által gyűjtött hatalmas mennyiségű adat nem terheli-e túl őket, és hogy az uniós félnek nem kellene-e inkább a küszöbértékekre összpontosítania.

Alexander Bernhuber megkérdezi, hogy a tárgyalópartnerek tudnak-e valamit arról, hogy a FATCA eredményes volt-e a nagy adóelkerülők/adócsalók elfogásában, illetve hogy hozott-e jelentős adóbevételi többletet.

A tárgyalópartnerek válasza szerint lényegét tekintve az összes megállapodás azonos, de a sajátosságok – például a különböző típusú bankszámlák, pénzügyi termékek, jogalapok és hasonlók – alapján vannak kisebb eltérések. Minden megállapodás tartalmazza a „legnagyobb kedvezmény” záradékát, így ha egy érintett országnak valamilyen könnyítést kínálnak, az automatikusan az összes többi országra is alkalmazandó. Elmondják továbbá, hogy a FATCA csak az amerikai állampolgárokat érinti, míg a közös jelentéstételi rendszer az összes olyan ország állampolgáraitra vonatkozik, amelyek csatlakoztak ahhoz. Megemlítik továbbá, hogy a megfelelésnek két szintje van, nevezetesen az első modell, amikor az adott országnak szolgáltatnak információkat, amely aztán továbbítja azokat az USA-nak, és a második modell, amikor a pénzügyi intézmények közvetlenül továbbítják az adatokat az USA-nak. Megismétlik, hogy a FATCA hatálya alá tartozó állampolgárok valóban szembesülnek nehézségekkel, mivel adóbevallást kell készíteniük, és a megfelelés érdekében szakembereket kell alkalmazniuk. A „legnagyobb kedvezmény” záradéka miatt nincs lehetőség arra, hogy egy-egy országra vonatkozó megoldás szülessen. A viszonyosság szintén fontos, mivel bár az adatokat az IRS kapja meg, az más egyesült államokbeli intézmények rendelkezésére bocsátja azokat. Az adóügyi attasék válaszukban azt is elmondják, hogy nincsenek megbízható adatok a FATCA által érintett uniós polgárok számáról. Ami a konkrét példákat illeti, elmondásuk szerint sok ilyen van, többek között a hollandiai joggyakorlat is. A 80-as és 90-es években született személyek számára nehézséget jelent a TIN megszerzése, mivel ők nem feltétlenül kaptak TIN-t, a születési anyakönyvi kivonat beszerzése pedig egyes esetekben rendkívül nehéz lehet az Európában lakóhellyel rendelkező személyek számára. Megjegyzik, hogy a probléma forrása maga az adótörvénykönyv, de annak megváltoztatása szinte lehetetlen. Az adóügyi attasék válaszukban elmondják, hogy a FATCA küszöbértékei nem jelentik azt, hogy a bankoknak nem kell átvilágítaniuk az Egyesült Államokkal kapcsolatban álló ügyfeleiket, egyebek mellett annak érdekében is, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy fennáll-e az adatszolgáltatási kötelezettség az adott ügyféllel kapcsolatban. Azt is megjegyzik, hogy az OECD közös jelentéstételi rendszere maga is a FATCA bevezetésének eredménye. Az ír adóügyi attasé közli, hogy legalább két olyan állampolgárról van nem hivatalos bizonyítéka, akik az ír parlamenthez fordultak segítségért, mivel megtagadták tőlük a banki szolgáltatásokat. A tárgyalópartnerek megjegyzik, hogy a FATCA hatásairól nincsenek statisztikai adatok.

Az általános adatvédelmi rendeletnek való megfeleléssel kapcsolatban megjegyzik, hogy a megfelelési problémák nem egyértelműek, és nem valószínű, hogy a helyzet javulni fog, mivel a személyes adatokhoz való hozzáférés elméletileg bűnüldözési célokat szolgál, és így az amerikai partner azzal érvelhet, hogy a FATCA nem vet fel megfelelési problémákat. A francia adóügyi attasé kijelenti, hogy a „zöld könyv” javaslatai és a további iránymutatások a francia elnökség nyomására születhettek meg.

16.30–18.00

Kerekasztal-beszélgetés a szakértőkkel és az érdekelt felekkel a FATCA-ról

A tárgyalópartnerek körvonalazzák, hogy a FATCA hatálya nem szándékolt módon terjedt ki az „amerikainak tekinthető” személyekre és a külföldön dolgozó amerikaiakra, ami problémákhoz vezetett a megfeleléssel kapcsolatban. Tájékoztatják a képviselőket arról is,

hogy az IRS-nek nincs kapacitása arra, hogy feldolgozza az adatcsere részeként a FATCA-megfelelés biztosítása céljából továbbított összes adatot. Kezdetben a FATCA hatálya alá tartozó személyeknek magas büntetéseket kellett fizetniük, még a kis összegű adótartozások után is, mégpedig visszamenőlegesen, ahol a kis összegű adótartozásokra esetenként a tartozás hatszorosát meghaladó büntetést szabtak ki, míg a vagyonos magánszemélyeknek csak a tartozás háromszorosáig terjedő büntetést kellett fizetniük. Az egyik tárgyalópartner, aki korábban az IRS házon belüli adózoói érdekképviselőjeként dolgozott, adminisztratív és jogalkotási ajánlásokat tett a Kongresszusnak. Az egyik ajánlás arra irányult, hogy a jóhiszemű külföldön tartózkodó személyeket zárják ki az alkalmazási körből, ezt azonban nem fogadták el. Egy másik ajánlás az adatszolgáltatás egyszerűsítésére vonatkozott, amely szerint az IRS és az USA Pénzügyminisztériuma elfogadná a másik intézmény felé történő adatszolgáltatást. Ez utóbbi ajánlást sem fogadták el. Az adószakértők és az érdekelt felek azt is kifejtetik, hogy a FATCA IRS általi kezelése az USA Kormányzati Ellenőrzési Hivatala és a Pénzügyminisztérium adóigazgatási felügyelője szerint is súlyos hiányosságokat mutat, mivel mindketten rámutattak, hogy a FATCA-ra vonatkozó bevételi előjelzések soha nem teljesültek, az IRS pedig nem alkalmaz stratégiai tervet a FATCA tekintetében, hanem ehelyett „kampányokat” folytat. A keletkezett adóbevételről nem áll rendelkezésre bizonyíték. Az IRS adatainak értéke alacsony. A tárgyalópartnerek hangsúlyozzák, hogy a megfeleléshez szükséges erőfeszítések aránytalanok a FATCA által elért előnyökhöz képest. Hiányoznak az adatok a külföldön tartózkodó és/vagy dolgozó amerikaiakról, és arról is, hogy hányan tartják be az adójogszabályokat. Az „azonos országra vonatkozó kivétel” (same country exception) jogalkotási megoldás lenne a valóban külföldön lakók kizárására. A FATCA-megfeleléssel kapcsolatos problémák gyökere a területen kívüli adóztatás. A lakóhely szerinti adózási modell felé való elmozdulás megoldaná a problémákat. A FATCA költséghatékonysága nem ismert. A megfelelés költségei a tárgyalópartnerek szerint messze meghaladják a bevételeket. Rámutatnak arra a problémára is, hogy a külföldön élő amerikaiaknak nincs képviselőjük a Kongresszusban, mivel nincs számukra kijelölt kongresszusi körzet. Kiemelik, hogy valóban vannak olyan személyek, akiknek a FATCA hatalmas nehézséget okoz. Hangsúlyozzák azt is, hogy a FATCA adószabályai jobban büntetik a külföldön élő amerikai állampolgárokat, mint az amerikai adórendszer az amerikai lakosokat. A tárgyalópartnerek kijelentik, hogy a végső átfogó megoldás csak akkor jöhet létre, ha lakóhely szerinti adózási rendszert fogadnak el az Egyesült Államokban. Célszerű megoldás lenne, ha az USA Pénzügyminisztériuma eltekintene attól az előírástól, hogy a kettős állampolgársággal rendelkező amerikaiak születésükkor amerikai adóügyi illetőségűnek számítanak. A FATCA sérti az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalmát is. A tárgyalópartnerek újra rámutatnak a megfelelési költségekre, valamint az amerikai állampolgárságról való lemondás költségeire és bonyolultságára. Bean asszony, az előző napi tárgyalópartner is részt vesz a találkozón, és kiemeli, hogy a FATCA-t két kongresszusi meghallgatást követően iktatták törvénybe, ahol bizalmas informátorok szolgáltatott információkat a tengerentúlon vagyont rejtgető amerikai állampolgárokról. Egyes bankok is beismerték ezt, és bírságot fizettek. Ezt követően a bankok ilyen személyek nevét tartalmazó listákat nyújtottak be. A FATCA törvénybe iktatását követően az amerikai állampolgárok már nem fértek hozzá korlátlanul a banki titoktartáshoz külföldön. Megjegyzi azt is, hogy a FATCA csak bizonyos küszöbértékek felett alkalmazandó, és a FATCA világszerte előmozdította az adózás nagyobb átláthatóságát. Megjegyzi, hogy 2012 óta az amerikai pénzintézeteknek is adatokat kell szolgáltatniuk az uniós állampolgárságú ügyfelekről. Azt is megjegyzi, hogy az Egyesült Államokban lakóhellyel rendelkező személyeknek is vannak adatszolgáltatási kötelezettségeik az IRS felé. Végezetül megállapítja, hogy a FATCA betartásával és a szankciókkal kapcsolatos

legtöbb probléma idővel megoldódott, és az amerikai állampolgárok adófizetési kötelezettségeinek harmadik fél általi bejelentése az egyik legátláthatóbb adózási rendszert biztosítja a világon. Még jobban fel kell gyorsítani a bürokrácia javítását célzó intézkedéseket.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Yana Toom először is tisztázza, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája csak az uniós jog végrehajtása során alkalmazandó. Emellett világossá teszi, hogy a küldöttség célja nem a FATCA támadása, hanem hogy közös megoldásokat találjon a FATCA által érintett uniós lakosok számára. Hangsúlyozza továbbá, hogy az adatok hiánya komoly aggodalomra ad okot, mivel adatok nélkül nem lehet jól irányítani egy programot. Felveti a külföldön élő amerikaiak politikai képviselője hiányának problémáját is.

Marc Angel a TIN-szám megszerzésével kapcsolatos ellentmondásos beszámolókról érdeklődik. A viszonyosságról és a FATCA-nak köszönhetően elért többletbevételekre vonatkozó adatokról is tesz fel kérdéseket.

Cristina Maestre megjegyzi, hogy a FATCA hatálya alá tartozó uniós polgárok csak nagyon korlátozottan férnek hozzá tanácsadáshoz a jogszabály szerinti adatszolgáltatási követelmények teljesítésével kapcsolatban. Kiemeli azt is, hogy mivel ezektől a polgároktól gyakran megtagadják a banki szolgáltatásokat, ezáltal egyes esetekben megtagadják tőlük jövedelmük felhasználását, valamint a jóléti juttatásaik és nyugdíjaik igénybevételét is.

Mario Furore megjegyzi, hogy az amerikai adatszolgáltatási modell és a svájci modell összehasonlítása nem feltétlenül helyes, mivel a svájci modell nem azonos az uniós adatszolgáltatási modellel, míg az Európai Parlamenthez érkező petíciókat uniós polgárok vagy az EU-ban élő és dolgozó amerikai állampolgárok nyújtották be. A területen kívüli adóztatást illetően – mivel ezt az egész világon kizárólag az USA és Eritrea alkalmazza – üdvözlendő lenne, ha az amerikai fél megkönnyítené az adatszolgáltatást és a megfelelést a nem amerikai lakosok számára. Megismétli, hogy a küldöttség célja az, hogy elősegítse egy közösen elfogadható megoldás létrejöttét.

Ulrike Müller megjegyzi, hogy hazája egyike azon országoknak, amelyek megvásárolták az adóelkerülők névsorát, és ezért fontos számára az adóelkerülés elleni küzdelem. Felveti, hogy megoldásokat kell találni, többek között az EU-ban lakóhellyel rendelkező amerikai állampolgárok öröklésének eseteire. Elgondolkozik azon, hogy a „zöld könyv” javaslatai megvalósíthatnak-e néhány ilyen megoldást, és hogy lesz-e ehhez támogatás a Kongresszusban. Kiemeli továbbá, hogy a FATCA miatt aránytalanul sok adatot továbbítanak az Egyesült Államokba, és hogy ez az adattovábbítás milyen problémákat vet fel.

Az érdekelt felek képviselői a TIN megszerzésére vonatkozó kérdésre azt válaszolják, hogy néha maga az IRS veszíti el az eredeti dokumentumokat. Kiemelik azt is, hogy az Egyesült Államok külföldi diplomáciai képviselőin (2014 óta) már nincsenek adóügyi attasék, így a polgárok nem fordulhatnak hozzájuk segítségért, miközben a külföldi nagykövetségeken több olyan iroda is működik, amely büntetőeljárásokkal foglalkozik. Megismétlik, hogy sok közepes jövedelmű polgár tartozik a FATCA hatálya alá. A bankok számára az amerikaiakra vonatkozó adatszolgáltatás költségei miatt a bankok inkább egyáltalán nem vállalnak amerikai ügyfeleket. Azok a bankok, amelyek mégis dolgoznak amerikai ügyfelekkel, általában a vagyonos

magánszemélyeket részesítik előnyben. A FATCA által előírt büntetések még mindig súlyosak, az adatszolgáltatás pedig néha túl bonyolult, mivel az EU-ban tartózkodó amerikai állampolgároknak gyakran adószakértőket kell alkalmazniuk, ami jelentős költségekkel jár. Megjegyzik, hogy a FATCA egyirányú információáramlást jelent, és a kormányközi megállapodások csak azt rögzítik, hogy az amerikai fél is „törekszik” az információszolgáltatásra. A közös jelentéstételi rendszer automatikus információcserét jelent, amely biztosítja az adatáramlást onnan, ahol az adóalany nem tartózkodik, oda, ahol az érintett valóban tartózkodik. Így alapvetően különbözik a FATCA-tól. Az USA adótörvénykönyvének 7701/50A/B. szakasza mozgásteret biztosít a Pénzügyminisztérium számára, hogy olyan rendeleteket alkosson, amelyek kivételt biztosítanak a FATCA alól a születésükkor kettős állampolgársággal rendelkező személyek számára. Az érdekelt felek azt is megjegyzik, hogy az állampolgárság jog, és nem szabad senkit sem arra kényszeríteni, hogy lemondjon róla azért, mert választania kell az állampolgárságról való lemondás vagy egy adózási fegyelmet szolgáló bonyolult, költséges és nehézkes adóügyi eljárás között. Valamennyi érdekelt fél egyetért abban, hogy a végső megoldást a Kongresszusnak kell meghoznia, többek között a „zöld könyv” javaslatainak elfogadásával, de szükség lenne azok meghaladására. Mivel az Egyesült Államokban a választásokat (beleértve a szövetségi választásokat is) állami szinten szervezik, a külföldön élő amerikaiaknak nincs választókerületük, hanem elszórtan osztják el őket az egyes államok választási körzeteiben, és így ügyeik nem kaphatnak hangsúlyt a választási diskurzusban.

2022. július 20., szerda

09.30–11.00

Találkozó Jane GRAVELLE vezető gazdaságpolitikai szakértővel és Donald J. „Don” MARPLES államháztartási szakértővel (Kongresszusi Kutatószolgálat)

A Kongresszusi Kutatószolgálat két szakértője betekintést nyújt a szolgálat intézményi felépítésébe és abba, hogy miként befolyásolja az Egyesült Államok törvényhozásának szakpolitikai döntéshozatalát. Összefoglalót adnak a FATCA alkalmazásának és hatásainak vizsgálatával kapcsolatos közelmúltbeli munkájukról is, különös tekintettel az átlagembereket érintő, továbbra is fennálló problémákra, mint például a banki szolgáltatások igénybevételének nehézségei, a nehézkes adatszolgáltatási folyamat, amely szakemberek igénybevétele esetén költséges, valamint egyes esetekben a TIN megszerzésével kapcsolatos nehézségek. Másfelől azt is megjegyzik, hogy a FATCA alkalmazása idővel javult, és bár a FATCA nem változtatta meg a külföldön élő amerikaiakra vonatkozó alapvető adószabályokat, növelte a tudatosságot ezekkel a kötelezettségekkel kapcsolatban, és adatszolgáltatási követelményeket vezetett be a külföldi pénzügyi intézmények számára. Kiemelik, hogy a közös jelentéstételi rendszertől eltérően a FATCA nem biztosít teljes viszonyosságot az információmegosztás terén. Az IRS több információt kap a külföldi számlák amerikai tulajdonosairól, mint más országok az amerikai számlák külföldi tulajdonosairól. Jogszabályra lenne szükség ahhoz, hogy engedélyezzék a teljes viszonyossághoz szükséges adatok, többek között a számlák egyenlegére és tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk gyűjtését.

A kérdések és válaszok során a küldöttség következő tagjai tesznek fel kérdéseket és tesznek észrevételeket:

Yana Toom kiemeli, hogy a Kongresszusi Kutatószolgálatnak és az Európai Parlament Kutatószolgálatának vannak közös jellemzői. Felveti a FATCA által előírt aránytalan

adatáramlás problémáját, és megkérdezi a tárgyalófeleket, hogy milyen kilátások vannak az előrelépésre a szóban forgó kérdésben.

Marc Angel felveti az „amerikainak tekinthető” személyek kérdését, akik valóban tartósan uniós lakosok és polgárok, de a FATCA szerinti adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá tartoznak, és rámutat arra, hogy ezek az állampolgárok messze nem tartoznak a FATCA valódi célcsoportjába.

A Kongresszusi Kutatószolgálat képviselői elismerik, hogy vannak olyan tapasztalatok, amelyek rámutatnak a FATCA alkalmazásával kapcsolatban fennmaradó problémákra, ugyanakkor kiemelik azt is, hogy jogalkotási és adminisztratív erőfeszítések egyaránt történtek néhány hiányosság kijavítására. A jogalkotási erőfeszítések közé tartozik a teljes viszonyosság biztosítására irányuló javaslat, amelyet az adminisztráció 2023-as költségvetési évre szóló költségvetéséhez terjesztettek be, valamint egy olyan javaslat, amely szűk körű mentességet biztosít az alacsonyabb jövedelmű kettős állampolgárok számára bizonyos tőke kivonási adók alól. Figyelmeztetnek azonban arra, hogy ezekhez a javaslatokhoz többséget kell szerezni, ami valószínűleg nagy kihívást fog jelenteni.

11.45–12.45

Találkozó a FATCA-val foglalkozó kongresszusi munkatársakkal Tom BARTHOLD, a Képviselőház és a Szenátus adóügyi vegyes bizottságának kabinetfőnöke koordinálásával

A kongresszus munkatársai ismertetik az adóügyi vegyes bizottság munkáját, és megjegyzik, hogy a FATCA alkalmazása aggályokat vet fel a külföldön élő amerikaiak által tapasztalt nehézségekkel kapcsolatban, beleértve azt is, hogy megtagadják tőlük a banki szolgáltatásokat. Jelzik, hogy nyitottak a fent említett problémák megoldására, beleértve a FATCA alkalmazásának esetleges kiigazítását is oly módon, hogy a törvény alkalmazása bizonyos állampolgárokra korlátozódjon. Mindazonáltal hangsúlyozzák, hogy minden kezdeményezésnek korlátot szab az, hogy többséget kell szerezni hozzá a Kongresszusban. A munkatársak kiemelik, hogy a FATCA alkalmazása által okozott problémák nem széles körben ismertek. Rámutatnak arra, hogy az állampolgárok bizonyos csoportjai már kivételben részesülnek. Minden megoldás érdekli őket, amely a problémák kezelésére irányul.

Yana Toom rákérdez a FATCA-val kapcsolatos problémákra vonatkozó adatok teljes hiányának okaira. Ismét felsorolja a FATCA alkalmazása miatt az EU-ban élő polgárokat érintő problémákat, és azt is kiemeli, hogy mióta egyes nagykövetségeknél nem alkalmaznak már adóügyi attasékat, a polgárok nem kapnak segítséget. Felhívja a figyelmet a viszonyosság hiányának problémájára is az adatmegosztás terén. Kijelenteti, hogy az amerikai oldalon láthatóan nincs politikai akarat a törvény kiigazítására. Kommunikációs csatorna kialakítását szorgalmazza az amerikai és az uniós fél között a FATCA-val kapcsolatos problémák megoldása érdekében.

Marc Angel hangsúlyozza, hogy az PETI küldöttségének célja, hogy segítsen azoknak az átlagpolgároknak, akikre aránytalanul nagy terhet ró a megfelelés. Megjegyzi azt is, hogy nagyon fontos lenne, ha az amerikai fél segítséget nyújtana ezeknek az állampolgároknak,

ahogyan az is, ha enyhítenék a nem szándékolt következményeket. Megemlíti a fizetési számlákról szóló uniós irányelvet⁴, amely tiltja a megkülönböztetést.

Cristina Maestre fontosnak tartja, hogy a FATCA alapján kötelezettségekkel rendelkező uniós lakosok tájékoztatást kapjanak, és hogy a TIN megszerzése és az állampolgárságról való lemondás sokkal egyszerűbbé és kevésbé költségessé váljon. Érdeklődik továbbá a FATCA-val kapcsolatos problémák megoldásához szükséges politikai akarat kialakításának módszereiről az amerikai oldalon, ezen belül arról, hogy lehetséges-e a FATCA és a közös jelentéstételi rendszer integrálása.

Ulrike Müller hangsúlyozza, hogy Európa a lakóhely szerinti adózást támogatja, ugyanakkor megértését fejezte ki az USA azon döntése iránt, hogy megadóztatja állampolgárait külföldön. Megjegyzi azonban, hogy az amerikai félnek megoldást kell találnia arra, hogy az EU-ban lakóhellyel rendelkező állampolgárait ne háruljon aránytalanul nagy teher a megfelelés miatt. Ezért egy forródrót létrehozása előrelépést jelenthetne. Arról is érdeklődik, hogy mennyi esélye van annak, hogy a „zöld könyv” javaslatait a Kongresszus elfogadja.

Alexander Bernhuber az esetleges jogszabályi korrekciók elfogadásának és bevezetésének lehetséges időkereteiről érdeklődik, és azt kérdezi, hogy inkább az adminisztratív intézkedések jelentik-e a követendő utat.

A tárgyalópartnerek válaszaikban elmondják, hogy a Capitol Hillen nehéz politikai akaratot kialakítani ebben a kérdésben, mivel a külföldön élő amerikaiaknak nincs választókerülete, ugyanakkor a PETI-küldöttséghez hasonló küldöttségek kínálják a leghatékonyabb módszert ehhez. Mindig hasznos a képviselők megszólítása és annak hangsúlyozása, hogy a FATCA miatt átlagpolgárok kerülnek nehéz helyzetbe. Egyetértenek azzal, hogy az adminisztratív terhek nagyok lehetnek, többek között a TIN megszerzése esetén. A jelenlegi rendszer kiigazítását megnehezíti az is, hogy kiskapuk keletkezhetnek, amelyekkel vissza lehetne élni. Egyetértenek abban, hogy a konzuli szolgálatokat érintő közelmúltbeli megszorítások jelentős problémát jelentenek, amelyről a későbbiekben gondolkodni kell. A viszonyosságot illetően a tárgyalópartnerek megjegyzik, hogy az Egyesült Államok nem ratifikálta az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt módosító jegyzőkönyvet, így az adatcsere elsősorban az egyes országokkal kötött kétoldalú megállapodások alapján kerül sor. Így a FATCA közös jelentéstételi rendszerrel való integrálása kihívást jelentene. Az amerikai fél őszintén elismeri, hogy a FATCA nem szerepel kiemelt helyen a napirenden, mivel csak néhány külföldön élő állampolgárt érint. Ezért időkeretet nem lehet előrejelezni, de az biztos, hogy az elkövetkező hat hónapban nem fognak foglalkozni ezekkel a kérdésekkel. A külföldön élő amerikaiak választókerületeinek sokfélesége miatt nagy próbatételt jelent a támogatottság megszerzése, ugyanakkor a PETI-küldöttséghez hasonló delegációk kínálják a leghatékonyabb eszközt a lendület megteremtéséhez és a változás ösztönzéséhez. A „zöld könyv” javaslatai fontos szakpolitikai állásfoglalást jelentenek, de rendszeresen előfordul, hogy a Kongresszus nem fogadja el az ilyen javaslatokat. Az adóbevallások egyszerűsítése is segíthetne, és vannak erre irányuló erőfeszítések. A tárgyalópartnerek egyetértenek azzal, hogy az adatok hiánya problémát okoz a szakpolitikai döntéshozatal folyamatában. Egyetértenek azzal is, hogy szükséges a felek közötti kommunikáció, és annak mindkét politikai térfelre ki kell terjednie.

---

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

Swalwell képviselő üdvözlö a küldöttség tagjait, és megjegyzi, hogy a látogatásra az amerikai politika viharos időszakában kerül sor, hiszen folyik az ukrajnai háború, az amerikai fél pedig még mindig a választások utáni erőszakos cselekmények hatása alatt áll. Megjegyezi, hogy a globalizáció eredményeként az amerikai állampolgárok vagyona szétszóródott a világ minden táján. Noha a FATCA-t a csalárd magatartás elleni küzdelem érdekében fogadták el, az amerikai fél is értesült arról, hogy annak betartása egyszerű, törvénytisztelő amerikai állampolgárokat is negatívan érint. A digitális technológia és a mesterséges intelligencia fejlődése várhatóan megkönnyíti a jövőben mind a legális, mind az illegális vagyoni eszközök elszámolását, és vannak erőfeszítések a FATCA hiányosságainak orvoslására.

Yana Toom kiemeli, hogy az EU részéről nem értik, miért nincsenek adatok a FATCA hatásairól. Megjegyezi továbbá, hogy a FATCA sérti az általános adatvédelmi rendelet szellemét (a betűjét nem, mivel a kormányközi megállapodásokat az általános adatvédelmi rendelet hatálybalépése előtt írták alá, így nem kell annak megfelelniük). A viszonyosság is problémát jelent, mivel az adatszere az EU szempontjából aránytalan. Érdeklődik az adóügyekben nyújtott konzulátusi segítségnyújtásról.

Marc Angel tájékoztatja a képviselőt az „amerikainak tekinthető” személyek által tapasztalt nehézségekről, és megkérdezi, hogy van-e lehetőség valamilyen könnyítésre a jóhiszemű külföldön élők számára. Megkérdezi továbbá, hogy valamiképpen egy rendszerbe lehetne-e foglalni a közös jelentéstételi rendszert – amelyhez az Egyesült Államok nem csatlakozott – és a FATCA-t.

Ulrike Müller hangsúlyozza, hogy eredményorientáltak kell lenni, és kérdéseket tesz fel az üggyel kapcsolatos politikai megosztottságról, valamint arról, hogy van-e valószínűsége annak, hogy elfogadják a „zöld könyv” FATCA-ra vonatkozó javaslatait. Hangsúlyozza, hogy az adóügyekkel kapcsolatos konzulátusi szolgáltatások nagyon fontosak lennének a FATCA által érintett személyek számára.

Cristina Maestre kétségeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy – figyelembe véve az adózás politikailag érzékeny jellegét – az amerikai félnél elégséges politikai akarat alakulna ki a FATCA szükséges kiigazításainak megvalósítására. Mindazonáltal megkérdezi, hogy milyen más módon lehetne segítséget nyújtani a FATCA miatt nehézségekkel küzdő polgároknak. Megemlíti az átlagpolgárokat sújtó aránytalanul magas büntetések problémáját, valamint a banki szolgáltatások igénybevétele, sőt a TIN megszerzése terén jelentkező nehézségeket. Hangsúlyozza, hogy tekintettel a problémák nyilvánosságra kerülésének módjára, rendkívül fontos annak egyértelművé tétele, hogy a FATCA korrekciójára irányuló erőfeszítéseket nem az adóelkerülők és adócsalók fedezésére irányuló szándék vezérli.

Swalwell képviselő tudomásul veszi a FATCA-adatszolgáltatás részeként az EU-ból továbbított adatok aránytalan voltára vonatkozó észrevételt. Kijelenti, hogy a Kongresszusban tett jogalkotási erőfeszítései során azt szeretné elérni, hogy a valóban külföldön tartózkodó amerikai állampolgárok mentesüljenek a FATCA hatálya alól. Ez kedvezőbb lenne, mint az állampolgárságról való lemondás, és megfelelő kompromisszumot jelentene. Az ilyen külföldön tartózkodó személyekről a pénzügyi intézmények nem lennének kötelesek adatot

szolgáltatni. Megjegyzi, hogy folyamatban van egy adatvédelmi vita egy, az általános adatvédelmi rendelethez hasonló lehetséges jogszabályról, és amikor szavazásra kerülne sor ezzel kapcsolatban, a jogszabályhoz benyújtott módosítások lehetőséget adhatnának az adatokat érintő FATCA-problémák rendezésére. Mindazonáltal hangsúlyozza, hogy egyre nehezebb a már hatályban lévő jogszabályok korrigálása. Ebben a konkrét esetben a FATCA elleni fellépés nagyon káros lehet az amerikai politikusok számára, mivel úgy állíthatják be őket, mint akik az adóelkerülőket és az adócsalókat próbálják fedezni. Ezért egy ilyen kérdésben nagy kihívást jelent a többség megteremtése. Nagyon nyitott arra az ötletre, hogy a konzulátusi személyzet segítséget nyújtson az adóügyekben. Hangsúlyozza, hogy ebben a kérdésben az Európai Parlament küldöttségének jelenléte nagyon hatékony eszköz arra, hogy a FATCA problémái napirendre kerüljenek. Felkéri az uniós diplomatákat, hogy próbáljanak befolyást gyakorolni a Kongresszus tagjaira is.

15.00–15.30

Találkozó Richard NEAL képviselővel, a Képviselőház adótörvényekért felelős bizottságának elnökével és a Képviselőház és a Szenátus adóügyi vegyes bizottságának elnökével

Neal elnök úr üdvözli a képviselőket, és áttekintést ad a választások után a Capitoliumnál történt erőszakos cselekmények nyomán az Egyesült Államokban kialakult politikai helyzetről, és beszámol az ezt követő vizsgálatokról és bírósági eljárásokról is. Általánosabb kérdésekről, például az Ukrajnával szembeni orosz agresszióról, valamint az Egyesült Államokban a különböző kérdésekkel kapcsolatos belpolitikai megosztottságról és a közelgő félidős kongresszusi választásokról is megosztja véleményét. Neal elnök úr a Képviselőház és a Szenátus adóügyi vegyes bizottságának, valamint az adótörvényekért felelős bizottságnak szerepét is ismerteti. Érdeklődik a FATCA-val kapcsolatos, a PETI-küldöttség látogatását indokoltá tevő problémákról.

Yana Toom ismét megemlíti azokat a problémákat, amelyekkel az EU-ban lakóhellyel rendelkező és elhanyagolható amerikai kötéssel rendelkező átlagpolgárok szembesülnek, mint például a banki szolgáltatásokhoz való hozzáférés megtagadása, a FATCA betartására tett kísérletek során felmerülő nehézségek és költségek, valamint a TIN megszerzésével kapcsolatos adminisztratív nehézségek, a konzulátusi segítségnyújtás elmaradása és az arányossági problémák.

Marc Angel biztosítja az elnököt arról, hogy a küldöttség célja nem az adóelkerülés és az adócsalás fedezése, hanem az átlagpolgárok nehézségeinek megelőzése. Megkérdezi, hogy van-e elég politikai akarat néhány korrekció elfogadására a FATCA tekintetében.

Neal elnök úr vállalja, hogy jóhiszeműen megvizsgálja a szóban forgó kérdéseket, és támogat minden adminisztratív erőfeszítést a FATCA által okozott problémák enyhítésére. A rendkívül szűk kongresszusi többségre rámutatva hangsúlyozza, hogy a jelenlegi politikai légkörben bármilyen törvényhozási intézkedés próbatételt jelent.

16.00–16.30

Találkozó Lloyd DOGGETT képviselővel, az adótörvényekért felelős bizottság egészségügyi albizottságának elnökével és a Képviselőház és a Szenátus adóügyi vegyes bizottságának tagjával

Doggett képviselő tájékoztatja a küldöttség tagjait, hogy egészen a közelmúltig nem volt tisztában az „amerikainak tekinthető” személyek problémájával, és hogy nagyon aktívan

küzdött az adócsalás ellen. Tájékoztatja a képviselőket arról is, hogy levelet küldött Janet Yellen amerikai pénzügyminiszternek, és törvényjavaslatot dolgozott ki a FATCA problémáinak korrigálására. A levélre a látogatás időpontjáig még nem érkezett válasz.

Yana Toom érdeklődik a jogalkotási eljárásról és az eljárás sikerrel történő lezárásának és a FATCA esetében szükséges korrekciók megvalósításának esélyeiről. Érdeklődik továbbá az e kérdéssel kapcsolatos kommunikáció mikéntjéről. Emellett felveti az adatcsere tekintetében a viszonyosság problémakörét is.

Marc Angel megjegyzi, hogy Doggett képviselő Yellen miniszterhez írt levele nagyon jól meghatározza az „amerikainak tekinthető” személyek fogalmát, és egyúttal rávilágít a TIN megszerzésének nehézségeire is. Megjegyzi, hogy Doggett képviselőt az adócsalás elleni harcoként szerzett hírneve hitelessé teszi.

Doggett képviselő válaszában elmondja, hogy 2022 végén az adózási rendelkezéseket érintő jogalkotásra kerül sor, amelyet bizonyos rendelkezések meghosszabbítása érdekében kell benyújtani. Ez lehetőséget fog kínálni, de a siker semmiképpen sem garantált. Ekkor kerülne sor a Doggett-féle törvényjavaslat benyújtására. A törvényjavaslat elfogadása önmagában nem oldaná meg a kérdést, inkább az IRS-t köteleznék új szabályok megalkotására. Ez viszont időbe telhet. A kommunikációval kapcsolatban Doggett képviselő megjegyzi, hogy az lenne az előremutató út, ha – akár a sajtóban is – bemutatnák, hogy az átlagemberek milyen problémákkal szembesülnek a FATCA miatt. A viszonyossággal kapcsolatban arról tájékoztatja a képviselőket, hogy vannak erőfeszítések az EU és az Egyesült Államok közötti adatcsere összehasonlítható szintre hozására.

10.00–11.00

Találkozó az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumában José MURILLO-val, az adópolitikai hivatal nemzetközi adóügyekért felelős helyettes államtitkárával

Murillo úr kijelenti, hogy az adópolitikai hivatal tisztában van azokkal a fennmaradó problémákkal, amelyekkel az Egyesült Államokhoz kötődő uniós lakosok a FATCA-szabályok betartása során szembesülnek, valamint néhány FATCA-konformnak tekintett egyesült államokbeli pénzügyintézet feltételezett nagy kockázatával. Megjegyzi, hogy az adópolitikai hivatal folyamatosan egyeztetett ezekről a kérdésekről a különböző érdekelt felekkel, és vizsgálja, hogy ki lehetne-e dolgozni egy olyan célirányos iránymutatást, amely egyensúlyt teremtene egyfelől a FATCA nemzetközi szintű betartása és az adóelkerülés elleni küzdelem, másfelől a banki szolgáltatásokhoz való hozzáférés fenntarthatóságának biztosítása között. Megemlíti az Európai Bizottsággal folyamatban lévő párbeszédet, és ismerteti a küldöttség tagjaival a „zöld könyv” javaslatait, amelyek kezelnék a FATCA betartása során az Egyesült Államokhoz kötődő uniós lakosokat érintő főbb fennmaradó problémákat, ugyanakkor megjegyzi, hogy ezeket a javaslatokat a Kongresszusnak kell elfogadnia.

Yana Toom megkérdezi, hogy nem bizonytalan-e a „zöld könyv” javaslatainak elfogadása, figyelembe véve a Kongresszus politikai megosztottságát és a kényelmes demokrata párti többség hiányát, és hogy az adminisztratív intézkedések nem jelentenének-e gyorsabb utat egyes problémák megoldására.

Marc Angel megismétli, hogy a PETI-küldöttség célja nem a vagyonos magánszemélyek érdekeinek képviselete, hanem inkább az átlagpolgárok nehézségeinek bemutatása, akiktől

egyres esetekben megtagadják a banki szolgáltatásokat, mivel a bankok nem hajlandók vállalni annak kockázatát, hogy az adózási fegyelmet nem betartó ügyfeleket fogadnak, ami jelentős bírságokkal járna a bank számára.

Ulrike Müller azt kérdezi, hogy vannak-e egyértelmű adatok az EU-ban a FATCA hatálya alá tartozó személyek számáról és a FATCA által az amerikai Pénzügyminisztérium számára előteremtett bevételekről.

Murillo úr válaszában elismeri, hogy nehézségekbe ütközik a „zöld könyv” FATCA-megfeleléssel kapcsolatos javaslatainak kongresszusi elfogadása, és biztosítja a küldöttség tagjait arról, hogy az USA Pénzügyminisztériuma jelenleg is tárgyalásokat folytat az IRS-szel néhány kérdés adminisztratív megoldásának vizsgálatáról. Elismeri a FATCA-megfelelésre vonatkozó iránymutatás hasznosságát is. Megjegyzi továbbá, hogy a FATCA-ra vonatkozó konkrét adatokat – legyen szó akár a többletbevételről, akár az adófizetésre kötelezett állampolgárok számáról – nehéz megállapítani, ugyanakkor rámutat arra is, hogy a FATCA hozzájárul a magas szintű adózási fegyelem eléréséhez. Biztosítja a küldöttség tagjait arról is, hogy az amerikai félnek nem az a célja, hogy aránytalan büntető intézkedéseket vezessen be nem szándékos hibák vagy az állampolgárok hiányzó adóazonosító száma miatt, hanem inkább az, hogy általánosan javítsa az adózási fegyelmet.

15.00–16.00

Találkozó Doug O'DONNELL-lel, az IRS szolgáltatási és végrehajtási helyettes biztosával

O'Donnell úr megjegyzi, hogy az IRS tisztában van azzal, hogy a FATCA alkalmazása számos problémát okozhat az USA-val kapcsolatban álló uniós lakosok számára. Azt is elismeri, hogy a FATCA alkalmazásának kezdetén a problémák lényegesen súlyosabbak voltak a vártnál, és azok negatív, nem szándékolt következményeit súlyosan alábecsülték. Az uniós partnerországokkal részletes megbeszéléseket folytattak a FATCA alkalmazásáról. Az IRS a Külügyminisztériummal és a Pénzügyminisztériummal is együttműködött, hogy megoldásokat találjon a FATCA szerinti adatszolgáltatás racionalizálására és egyszerűsítésére.

Yana Toom rámutat arra, hogy a FATCA alkalmazása és a kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségek valójában olyan helyzetet teremtenek, amelyben az EU-ban működő bankok felelőssé tehetőek ügyfeleik hibáiért, és ez visszatartja a bankokat attól, hogy amerikai kötődésű ügyfeleket szolgáljanak ki. Megjegyzi, hogy számos petíciót nyújtottak be olyan polgárok, akiktől megtagadták ezeket a banki szolgáltatásokat. Megemlíti azt is, hogy a FATCA nem felel meg az általános adatvédelmi rendeletnek, ha annak hatálya alá tartozna, és az általa előírt adatszere aránytalan. A viszonyosságról érdeklődik e tekintetben. Érdeklődik a végrehajtandó adminisztratív kiigazításokról. Felveti az amerikai nagykövetségeken és konzulátusokon működő adóügyi attasék kérdését is. Kiemeli, hogy az EU nem tud megfelelési információkat szolgáltatni a FATCA-val kapcsolatban, ezt az USA-nak kell megtennie.

Ulrike Müller megkérdezi, hogy vannak-e adatok arról, hogy hány állampolgár mondott le az amerikai állampolgárságáról a FATCA miatt, vagy arról, hogy hány amerikai állampolgár él külföldön, pontosabban az EU-ban. Arra is rákérdez, hogy milyen adminisztratív könnyítéseket lehetne tenni az amerikai oldalon. Érdeklődik az IRS könnyítési programjáról. Arról is érdeklődik, hogy van-e lehetőség a TIN megszerzésére szolgáló eljárás egyszerűsítésére. Megkérdezi, hogy mely javaslatok esetében van esély a közeljövőbeli megvalósulásra. Kiemeli, hogy a külföldi pénzügyi intézmények helyi fiókjában hiányos lehet a megfelelési

követelményekkel kapcsolatos know-how. Hangsúlyozza, hogy támogatja a „zöld könyv” javaslatait és azt, hogy az USA nagykövetségein/konzulátusain újra alkalmazzanak adóügyi attasékat. Megkérdezi, hogy van-e olyan külföldi pénzügyi intézmény, amely a 30%-os forrásadó hatálya alá tartozik.

Kosma Zlotowski kiemeli, hogy az EU-ban lakóhellyel rendelkező amerikai állampolgároknak nincs politikai képviselője, ugyanakkor azt is elismeri, hogy ezen állampolgárok száma uniós tagállamonként jelentősen eltérő. A politikai képviselő hiánya miatt hangjuk nehezen jut el az Egyesült Államok legfelsőbb hatóságaihoz. Megkérdezi, hogy a küszöbértékek emelése vagy más adminisztratív intézkedések jelenthetnek-e előrelépést a polgárok problémáinak enyhítésében.

Alexander Bernhuber megkérdezi, hogy vannak-e adatok a külföldről adóbevallást benyújtó állampolgárok számáról, és hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell azokkal a nehézségekkel, amelyekkel az átlagpolgárok a FATCA betartása során szembesülnek.

Mario Furore megkérdezi, hogy az IRS érdekelt-e abban, hogy az Egyesült Államok nagykövetségein/konzulátusain újra alkalmazzanak adóügyi attasékat, és hogy mi volt a megszüntetésük oka.

O'Donnell helyettes biztos válaszában elmondja, hogy nincsenek adatok azon személyek számáról, akik a FATCA miatt lemondtak amerikai állampolgárságukról, és nincsenek adatok a külföldön élő amerikai állampolgárok számáról sem. A viszonyosságban a helyettes biztos jelzi, hogy nyitott az EU-val folytatott együttműködésre, de megjegyzi, hogy a kormányközi megállapodások az USA Pénzügyminisztériumának hatáskörébe tartoznak. Megjegyezi, hogy nehéz megérteni az alacsony jövedelmű, amerikai kötődésű magánszemélyek előtt álló kihívásokat, mivel a FATCA-ban olyan küszöbértékek vannak, amelyek pontosan arra szolgálnak, hogy ezeket a személyeket kizárják az adatszolgáltatási körből. Elismeri, hogy sajnálatos, ha a bankok megtagadják ezektől a személyektől a banki szolgáltatásokat. Megemlíti az egyéni adatszolgáltatási küszöbértéket, amely a külföldi pénzügyi intézmények egyesült államokbeli illetőségű egyéni számlatulajdonosai esetében 50 000 USD-nek, a külföldön élő számlatulajdonosok esetében 200 000 USD-nek, a külföldön élő párok esetében pedig 400 000 USD-nek megfelelő összeg. Elmondja, hogy az IRS azon dolgozik, hogy információkat gyűjtsön a FATCA hatálya alá tartozó azon személyek számáról, akiknek problémájuk volt a pénzügyi intézményekkel. Az IRS-nek nem célja, hogy befolyásolja az amerikai kötődésű állampolgárokkal foglalkozó külföldi pénzügyi intézmények üzleti tevékenységét, ha ezeknek az állampolgároknak nehézséget okoz a TIN megszerzése. Az „amerikainak tekinthető” személyek és a kettős állampolgárok számára volt egy IRS-program a megfelelés megkönnyítésére, ami azzal járt, hogy fel kellett adniuk állampolgárságukat. Ez nem terjedt el széles körben. Az IRS könnyítési programja azt jelenti, hogy a magánszemély egyszerűsített módon tesz jelentést és szolgáltat információkat, illetve lemond az állampolgárságáról. Üdvözli továbbá a FATCA problémáinak megoldását célzó jogalkotási javaslatokat is, de megjegyzi, hogy elfogadásuk a Kongresszusban politikai kihívásokat jelent. Biztosítja ugyanakkor a küldöttség tagjait arról, hogy az IRS tisztában van a FATCA átlagpolgárokra történő alkalmazása által okozott problémákkal. O'Donnell úr válaszában elmondja, hogy az IRS rendelkezik adatokkal arról, hogy hány állampolgár nyújtotta be a FATCA-megfeleléshez szükséges információkat, a kihívást viszont az jelenti, hogy nem tudják, hány állampolgárnak kellett volna ezt megtennie, így nem tudják összevetni a számokat. Ezért a FATCA értékes eszköz. A FATCA szerinti adatszolgáltatási kötelezettség küszöbértékei a következők: a külföldi pénzügyi intézmények egyesült államokbeli illetőségű egyéni

számlatulajdonosai esetében 50 000 USD, a külföldön élő számlatulajdonosok esetében 200 000 USD, a külföldön élő párok esetében pedig 400 000 USD. Az IRS és a Pénzügyminisztérium között tárgyalások is zajlanak, amelyek a FATCA-val kapcsolatos lehetséges változtatásokat vizsgálják. Az IRS közölte a külföldi pénzügyi intézményekkel, hogy nem az a szándék vezérli őket, hogy a FATCA-konform külföldi pénzügyi intézmények listáján szereplő külföldi pénzügyi intézményeket büntessék, mivel ezek a külföldi pénzügyi intézmények nem kötelesek befizetni az amerikai vagyoni eszközökre kivetett 30%-os forrásadót, ha nem tartják be az előírásokat. Ez a listán nem szereplő külföldi pénzügyi intézmények számára van fenntartva. Hangsúlyozza, hogy az IRS-nek nem áll érdekében, hogy adatszolgáltatási hibák, TIN-ek stb. miatt töröljön a listáról pénzügyi intézményeket. Elgondolkozik azon, hogy ha a külföldi pénzügyi intézmények szabálykövetőek, valószínűleg meg lehetne nyugtatni őket, hogy az ügyfél által jóhiszeműen elkövetett adatszolgáltatási hibák miatt nem fogják őket törölni a listáról. Ez javítaná a banki szolgáltatások nyújtásának helyzetét. Megjegyzi, hogy egyetlen külföldi pénzügyi intézmény sem tartozik a 30%-os forrásadó hatálya alá, míg a kis és regionális bankok általában mentesülnek a FATCA egyes adatszolgáltatási kötelezettségei alól, vagy egyszerűsített adatszolgáltatási követelmények vonatkoznak rájuk. Hangsúlyozza, hogy az IRS keresi a megoldásokat a FATCA által támasztott kihívásokra. Azt is vállalja, hogy tovább vizsgálja, milyen adminisztratív intézkedéseket lehetne végrehajtani a problémák enyhítésére. A konzulátusi adóügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban megjegyzi, hogy azok megszüntetése a forráshiányra és a különböző konzulátusok szolgáltatásnyújtási képességeinek kiegyensúlyozatlanságára vezethető vissza. A terv a telefonos és online segítségnyújtás erősítése volt. Vállalja, hogy feltérképezi e szolgáltatások javításának lehetőségeit, de hangsúlyozza, hogy a konzulátusi szolgáltatások részeként működő adózási támogató irodák újranityítása az amerikai fél számára már nem opció. Van egy – nem ingyenes – telefonvonal, amely számára óriási kihívásokat jelent az emberek kiszolgálása, és ennél fogva az IRS keményen dolgozik ennek javításán.

Az Egyesült Államok Kongresszusában dolgozó amerikai partnerek biztosították az Európai Parlament washingtoni küldöttségét arról, hogy folyamatban vannak az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló amerikai törvény (FATCA) által az amerikai állampolgárok, az EU-ban élő és dolgozó kettős EU–USA állampolgárok, valamint az úgynevezett „amerikainak tekinthető” személyek – akik az Egyesült Államokban vagy amerikai szülők gyermekeként külföldön születtek, de más kapcsolatuk nincs az országgal – számára okozott igazságtalanságok orvoslását célzó erőfeszítések. Az amerikai partnerek ugyanakkor kiemelték az Egyesült Államokban uralkodó bonyolult politikai környezetet is, amely megnehezíti az előrelépést a témában. A küldöttség egy sor találkozó keretében érdekelt felekkel, szakértőkkel, a tudomány képviselőivel, amerikai törvényhozókkal és kormánytisztviselőkkel tárgyalt, hogy rendezze az EU-ban lakóhellyel rendelkező amerikai állampolgárok, kettős állampolgárok és „amerikainak tekinthető” személyek helyzetét. Az érintettek képviselői hangsúlyozták a problémák súlyosságát, legyen szó akár a pénzügyi szankciókról, akár arról, hogy az uniós pénzügyi intézmények elutasítják őket (amelyeket szintén ilyen szankciókkal sújtanak a szabályok be nem tartása esetén), illetve a jelentős bürokráciáról és a konzuli segítségnyújtás és a politikai képviselet hiányáról. Az érintettek képviselői közül néhányan egyetlen járható útként az amerikai állampolgárságról való lemondást javasolták, de még ez is költséges és nehézkes folyamat.

A PETI-küldöttség a találkozók során mindvégig hangsúlyozta, hogy semmiképpen sem támogatja az amerikai állampolgárok adóelkerülésének és adócsalásának, illetve az uniós pénzügyintézeteken keresztül történő pénzmosásnak és vagyoneltitkolásnak a lehetővé tételét, hanem az a célja, hogy hangot adjon az alacsony és közepes jövedelmű átlagpolgárok aggodalmainak, akik számos akadályba ütköznek, amikor külföldön banki szolgáltatásokat

akarnak igénybe venni, továbbá hogy rávilágítson a probléma azonnali kezelésének szükségességére.

A képviselőknek bemutatott egy törvénytervezetet, amelynek célja a FATCA nem szándékolt hatásainak korrigálása, valamint egy Yellen pénzügyminiszterhez címzett levelet, amely kiemeli a FATCA korrekciójának szükségességét. Az USA képviselői mindannyian elismerően nyilatkoztak a küldöttségről, mivel véleményük szerint nagy szükség van arra, hogy felhívják a figyelmet erre a problémára a Capitoliumban, és ennek elérésére az egyik legjobb eszközt a PETI bizottsághoz hasonló küldöttségek jelentik.

A FATCA szabályozási hálóján jelenleg túlnyomórészt amerikai vagy kettős állampolgárságú jöhiszemű európai lakosok és „amerikainak tekinthető” személyek akadnak fenn, akiknek a megfelelés érdekében bonyolult bürokráciával kell megküzdeniük. Emiatt a pénzügyi intézmények – attól tartva, hogy a meg nem felelés legenyhébb esetében is forrásadót vetnek ki amerikai eszközeikre – megtagadják a szolgáltatások nyújtását, beleértve az alapvető fizetési számlák biztosítását is, ami pedig uniós jogban rögzített jog.

Emellett a járulékos károkat okozó szankciós eszköz egyértelmű hiányosságai ellenére nem áll rendelkezésre adat arra vonatkozóan, hogy a FATCA javította-e az Egyesült Államok adóbeszedését, és ezért nem áll rendelkezésre adat az adókijátszás elleni küzdelem vagy az adókikerülés visszaszorítása terén elért eredményességéről sem. Még a külföldön élő amerikaiak számára sem áll rendelkezésre összefoglaló adat. Az ilyen személyek száma a becslések szerint hat- és kilencmillió közé tehető.

Egyértelmű szükség van adminisztratív változtatások bevezetésére a FATCA alkalmazásában, valamint javítani kell a FATCA által előírt információcserét, mivel nincs viszonyosság az EU felé. Megemlítendő továbbá, hogy a FATCA célkitűzése – nevezetesen a külföldi illetőségű adóalanyok adatszolgáltatási kötelezettségének megteremtése – a csak az USA-ban és Eritreában alkalmazott, állampolgárságon alapuló adózási modellből ered (szemben a lakóhelyen alapuló modellel). Amikor egy személy amerikai állampolgárrá válik, többek között azáltal, hogy az Egyesült Államok területén születik, az Egyesült Államokhoz csak korlátozottan kötődő személyek olyan csoportja jön létre, akik számára rendkívül nehéz a FATCA-megfeleléshez szükséges adóazonosító szám megszerzése. Ez az egyik oka annak, hogy a külföldi bankok elutasítják a külföldi illetékességű amerikai állampolgárokat.

A jogalkotóknak az Atlanti-óceán mindkét partján továbbra is keményen kell dolgozniuk annak érdekében, hogy megszüntessék a FATCA által okozott nem szándékolt hatásokat és járulékos károkat.

Ajánlások

Az Európai Parlament általában és a Petíciós Bizottság különösen tiszteletben tartja az Unió hatásköreinek elhatárolását, amely a hatáskör-átruházás elve alapján kimondja, hogy az Unió a tagállamok által a Szerződésben rá ruházott hatáskörök keretein belül jár el a Szerződések által meghatározott célok elérése érdekében.

A tényfeltáró látogatást követően a Petíciós Bizottság a következő ajánlásokat fogalmazza meg az illetékes hatóságok számára:

1. biztosítsák, hogy mind az USA állampolgárai, mind az EU-ban működő pénzügyi intézmények megfelelő, ingyenes és átfogó tájékoztatást kapjanak a FATCA-megfelelésről;
2. tegyék lehetővé, hogy a FATCA szerinti adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alá

tartozó uniós polgárok egyszerűsített adatszolgáltatást alkalmazhassanak, illetve hogy teljes mértékben mentesüljenek az adatszolgáltatás alól azok a személyek, akik jóhiszeműen tartós lakóhellyel rendelkeznek az EU területén;

3. biztosítsák a FATCA által az EU-ban élő és dolgozó EU–USA kettős állampolgárok, valamint az úgynevezett „amerikainak tekinthető” személyek számára okozott, igazságtalanságok – különösen a pénzügyi szankciókkal járók – orvoslását;
4. nyújtsanak támogatást az uniós polgároknak és a pénzügyi intézményeknek az adóügyi szabályok betartása terén, többek között az adóügyi attasék újbóli alkalmazása révén az USA nagykövetségein és konzulátusain, valamint a forrádrótók és az online források rendelkezésre állásának javításával;
5. a tagállamok az Európai Unió működéséről szóló szerződés 216. cikke alapján bízzák meg a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat az Egyesült Államokkal a FATCA-ra vonatkozó közös megállapodásról, amely felváltaná a jelenleg hatályos kétoldalú kormányközi megállapodásokat, védené az európai autonómiát, és biztosítaná a teljes kölcsönösséget, valamint az uniós jognak, különösen az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelést;
6. működjenek együtt az amerikai féllel annak érdekében, hogy egyszerű és hozzáférhető utat biztosítsanak az amerikai állampolgárságról való lemondáshoz azok számára, akik az erre hajlandóak;
7. biztosítsák, hogy azok az amerikai állampolgárok, akik soha nem dolgoztak az Egyesült Államokban, és felnőttként nem tartózkodtak az Egyesült Államokban, teljes mértékben mentesüljenek a FATCA szerinti adatszolgáltatási kötelezettség alól;
8. biztosítsák a fizetési számlákról szóló irányelv végrehajtását, amelynek értelmében az EU-ban minden lakosnak joga van alapszintű fizetési számlához;
9. hangolják össze az uniós fellépést az uniós polgárok és pénzügyintézetek egyszerűsített FATCA-megfelelési követelményeinek érdekében;
10. kérjék fel az amerikai felet, hogy adjon rendszeres iránymutatást a FATCA-megfelelésről a polgárok és a pénzügyi intézmények számára;
11. hozzanak létre egy FATCA-megfeleléssel foglalkozó EU–USA munkacsoportot;
12. biztosítsák az adatok védelmére vonatkozó uniós rendelkezések tiszteletben tartását a vonatkozó esetekben.

Az 1088/2016., 1470/2020., 0323/2021. és 0394/2021. számú petíciókkal kapcsolatban a Petíciós Bizottság a következő ajánlást fogalmazza meg:

A fent felsorolt petíciókat nem zárják le; a fejlemények függvényében egy későbbi időpontban döntéseket hoznak e petíciókkal kapcsolatos további lépésekről.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	22.03.2023
A zárószavazás eredménye	+: 27 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Andris Ameriks, Margrete Auken, Alexander Bernhuber, Francesca Donato, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Alexis Georgoulis, Vlad Gheorghe, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Ana Miranda, Dolors Montserrat, Emil Radev, Sira Rego, Frédérique Ries, Massimiliano Smeriglio, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Mario Furore, Sylvie Guillaume, Maite Pagazaurtundúa, Cristian Terheş
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk, (2) bekezdés)	Estrella Durá Ferrandis, Bogdan Rzońca

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

27	+
ECR	Bogdan Rzońca, Cristian Terheş, Kosma Złotowski
NI	Francesca Donato, Mario Furore, Tatjana Ždanoka
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypourouopoulos, Dolores Montserrat, Emil Radev
Renew	Vlad Gheorghe, Maite Pagazaurtundúa, Frédérique Ries, Michal Wiezik
S&D	Andris Ameriks, Estrella Durá Ferrandis, Sylvie Guillaume, Cristina Maestre Martín De Almagro, Massimiliano Smeriglio
The Left	Alexis Georgoulis, Sira Rego
Verts/ALE	Margrete Auken, Ana Miranda

0	-
---	----------

0	0
---	----------

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás